

?República, sí; autonomisme, mai més!

«Tenim República i tenir-ne cura, defensar-la i fer-la créixer és cosa de totes i tots, però és més que clar que aquesta defensa no passa per continuar mentalment colonitzats tal com alguns i algunes podria semblar que encara estan» | «No m'estranyaria que alguns i algunes optessin per presentar-se a les eleccions autonòmiques d'Espanya en territori de la República Catalana»

Mostres d'alegria per la proclamació de la República entre les persones congregades entorn del parc de la Ciutadella | Víctor Serri

Allargada pel Govern de Puigdemont fins a l'extrem de proposar i reproposar i tornar a proposar algun tipus de mediació amb l'Estat, la declaració d'independència posterior a la votació en referèndum d'autodeterminació per crear la República Catalana va tenir lloc divendres 27 d'octubre de 2017. Ho vam celebrar a carrers i places de Catalunya però també de molts altres indrets. I ho van celebrar perquè feia temps que ho esperàvem, concretament 78 anys, des que l'exèrcit feixista de Franco va destruir la possibilitat de República en territori de l'Estat espanyol després de fer un cop d'estat tres anys abans.

Immediatament, o fins i tot alhora, l'Estat espanyol d'ara ha tingut una gran rapidesa a l'hora de reaccionar. I ho ha fet d'una manera brillant, de la manera més brillant que recordo dels darrers cops que li ha tocat sortir a l'arena pública sobre aquest tema. Rajoy ha suspès l'autonomia de facto via article 155 de la Constitució, s'ha autoconvertit en *virrei* espanyol després de dissoldre el Parlament català, i immediatament li ha donat totes les seves atribucions com a virrei a Soraya Sáenz de Santamaría. I amb aquesta senyora, per dir-li alguna cosa, com si fos presidenta de la

Generalitat arribarem a la següent estació d'aquesta cosa que passa i que ara mateix no té nom a no ser que ho anomenem amb dues paraules oposades que estan passant alhora. D'una banda, República; de l'altra, cop d'estat.

La brillantor de la resposta, però, no és que aquests subjectes passin a manar sense passar per cap urna després de fer desaparèixer un Parlament on el seu partit sempre aconsegueix una misèria de resultats. La brillantor la trobo en el fet que, tenint clar que molt possiblement el seu govern damunt les administracions catalunyeses toparà amb múltiples desobediències, al cop d'estat hi han afegit una convocatòria d'eleccions autonòmiques pel 21 de desembre.

Què en pot sortir d'aquestes eleccions autonòmiques? Doncs un Parlament autonòmic de la Comunitat Autònoma de Catalunya, un ens que la votació de divendres al Parlament (70 vots pel sí, 10 pel no i 2 abstencions) va deixar enrere. Des de divendres, Catalunya és una República i cap virrei espanyol té poder segons les normes escrites per convocar-hi eleccions de cap mena.

Sembla senzill però no ho és tant si tenim en compte que alguns diputats i diputades de la majoria independentista van exigir que la votació de proclamació de la República fos secreta, una decisió que a aquestes alçades del partit és totalment ridícula però deixa clar que n'hi ha que no s'acaben de creure el moment en què ens trobem. I dic que no se'l creuen perquè si se'l creguessin tindrien clar que només posant el cos, sense violència per part nostra però tenint clar que els altres potser n'exerciran, i assumint que serem milions a defensar-la podem albirar algun tipus de manteniment de la República acabada de néixer. És per això que no m'estranyaria que alguns i algunes optessin per presentar-se a les eleccions autonòmiques d'Espanya en territori de la República Catalana.

Si arribéssim a aquest punt i alguns optessin per aquesta opció, no torneu a parlar d'«alta política» ni de «genialitat». Totes sabem que del que estaríem parlant seria de tota una altra cosa i de facto suposaria l'acceptació que tot això del Parlament de divendres no va deixar de ser una obreta de teatre de poca volada.

Tenim República i tenir-ne cura, defensar-la i fer-la créixer és cosa de totes i tots, però és més que clar que aquesta defensa no passa per continuar mentalment colonitzats tal com alguns i algunes podria semblar que encara estan. Els gestos ara són més que importants, ho són gairebé tot, i assumir que l'Estat espanyol pot fer eleccions a Catalunya després de dissoldre el Parlament seria un gest de vassallatge absolut que ens faria recular de forma clara.

Defensem la república, no deixem que ens la prenguin i fem possible l'obertura del procés constituent, única garantia de sumar ara mateix en aquesta cursa cap a la construcció d'un poder popular que, més enllà de les urnes, decideixi des del carrer com ha de ser la societat catalunyesa del futur pròxim. Som-hi i felicitats, República. Som-hi i felicitats, gent d'arreu que ens hem alçat per no deixar-nos xafar mai més.